



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliae Catholicae De Sacris Arcanis Deiparæ Mariæ Et Iosephi

Cum quadruplici Indice

Cartagena, Juan de

Coloniae Agrippinae, 1613

Homilia Tertia. Partim aduersus Gentiles, partim aduersus Iudæos, & Hæreticos variis, Naturæ exemplis ad concionandum aptissimis, multisque testimoniis tam ex ipsorum Gentilium doctrina; quàm ex ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51414](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51414)

star maris semper est in fluxu, & motu, nisi forte quando auis cognomento Halcyon circa vndas eius nidificat, tunc enim per quatuordecim dies (vt docet Plinius in lib. de natur. hist.) mare cessat à fluctibus, & vt aui illi sufficiens tempus pullis fouendi præbeat, serenum & quietum redditur; non secus certè cor peccatoris variis desideriorum fluctibus instar spumosi, & furentis maris continuo agitatur, Salomone dicente: *Desideria occidunt pigrum, noluerunt enim quidquam manus eius operari, tota die concupiscit, & desiderat: nisi alioquin cælestis Halcyon Christus Dominus in corde eius nidificet, & pullos bonorum desideriorum in illo foueat: tunc enim mirabilis eius præsentia quietum, & placatum reddit, sicut eiusdem absentia inquietum, & turbulentum reddiderat.* Rursus iusti, & sancti viri sitiunt iustitiam, omnis eorum sitis, & desiderium circa diuina charismata à Deo sibi promissa versatur per Isaiam prophetam: *Sternam per ordinem lapides tuos, fundabo te in sapphiris, & ponam iaspidem propugnacula tua, & omnes portas tuas in lapides sculptos, & omnes terminos tuos in lapides desiderabiles: hoc est, replebo te diuinis muneribus, per hos lapides designatos, his sancti & iusti locupletati ad cælestem patriam anhelant, & æterna, quæ in illa latent bona, sibi patefieri ardentè desiderant, & cum Paulo frequenter clamant: *Cupio dissolui, & esse cum Christo.* ille vero pro sua solita munificentia clamorem eorum exaudit, & desiderium eorum explet, iuxta illud*

Plinius de
natural.
hist.

Prou. 21.

Isa 54.

Philipp. 1.

Psal. 9.

Davidis: *Desiderium pauperum exaudivit Dominus, cui sit honor, & gloria in sæcula sæculorum. Amen.*

HOMILIA III.

Partim aduersus Gentiles, partim aduersus Iudaos, & Hæreticos varijs Natura exemplis ad Concionandū aptissimis, multiq; testimonijs tam ex ipsorum Gentilium doctrina; quam ex Sibyllarum vaticinijs; nec non ex miraculosis rerum euentib; depromptis, integerrima Deiparæ Mariæ virginitas constabitur.



VM infestissimi Marianæ virginitatis hostes ad tres classes reducuntur, nimirum ad Gentiles, ad Iudaos, & ad Hæreticos, aduersus omnes illos oportet me perpetuam, ac nunquam violatam Deiparæ Dominæ meæ virginem integritatem multifariam multisq; modis comprobare, aduersariorumque tela in ipsos retorquere, vt sic impleatur, quod Dauid cecinit: *Sagittæ paruulorum factæ sunt plagæ eorum.* Primo tamen aduersus Gentiles, deinde contra Iudaos, & Hæreticos stylum acuemus. Equidem cum idem sit sapientissimus, tam naturæ, quàm gratiæ conditor, voluit in natura ipsa nonnulla relinquere vestigia, quibus & Catholicorum pietas erga virginitatem Mariæ magis iuuaretur, & Paganorum incredulitas, duraque eorum ceruix insingeretur. Tot enim animalium, auium, & piscium exempla suppetunt ad confirmationem virginitatis Mariæ, vt si Ethnicus eam neget, meritò ei dicam illud Iob 12. *Interroga inuenta, & docebunt te: Volatilia cæli, & indicabunt tibi: Loquere terræ, & respondebit tibi, & narrabunt tibi pisces maris.* Et vt ab his exordiar, Arist. in lib. Probl. docet plura piscium genera, inter quæ alexem & anguillas enumerat, quæ sine comitio.

Augustinus. missione maris, & foeminae generantur, & S. Augustinus lib. 21. de Ciuitate Dei cap. 5. Equas in Cappadocia ex vento concipere affirmat; ut quid ergo dicemus Virginem non potuisse concipere ex viuifico vento Spiritus sancti? simile ait de aliis animantibus Lactantius lib. 4. cap. 14. & Albertus 3. Meteor. tit. 3. refert in nube, virtute caeli generatum fuisse vitulum, & quotidie etiam ex guttis pluuiae de caelo in puluerem decidentibus animalia quaedam repente prodire conspicimus: & Euodius epist. 3. ad Augustinum meminit vermiculi, qui in ligno absque patre nascitur, & ibi adducit exempla aliorum animalium, quorum conceptionem compertum est sine libidine esse, quia quaedam ex terra, & in terra, quaedam in aqua, & ex aqua, immo & in igne, vt Salamandra, sine masculi sexu gignuntur; & quorundam etiam feminum, quae vltro à terra proueniunt, & sine humana cultura, sola virtute caelestis constellationis fructificant. Apes etiam absque concubitu generant, vt refert Virg. lib. 4. Georg. vbi ait.

Virg. lib. 4. Georg. *Illum adeo placuisse apibus mirabere mo-
rem
quod nec concubitu indulgent, nec corpora
senes,
In venerem soluunt, aut saeuus nexibus
edunt.*

Vnde Eucher. dixit, apem virginis imaginem esse, & Ambros. 4. exam. c. 21. valde commendat apes, quod communis est omnibus illis integritas virginialis, & nihilominus maximum filiorum examen emittant, & August. de bono coniug. c. 2. ita: *Dem Apibus prolem sine concubitu dare potuit: ergo carnem Christi in vtero virginis rectè formare potuit.* Vultures etiam teste Basil. in cap. 7. Isai. & oratione 19. de proud. & Ambros. 5. Exam. c. 20. absque masculorum commistione in aere concipiunt, nullo rerum naturalium auctore contradicente; & addit: *Atque sine masculino patre, & nullum refellit,*

quia desponsata viro Maria peperit, pudori eius faciunt questionem. Per similia sunt, quae dicit Lactantius Firmianus lib. 4. de vera sapientia: *Si animalia quaedam vento, & aura concipere solere omnibus notum est, cur quisquam mirum putet, cum Spiritu Dei, cui facile est quidquid velit, grauatam esse Virginem dicimus?* & Albertus 3. de anima scribit auem nomine *Carbas*, de arbore hiberna nasci, & Isid. 12. etymo. ca. 38. & Rufin in simbolo testatur orientis auem (quam *Phanicem* vocant) ita alienam esse ab usu venereo, vt sola semper existens in rerum natura & nascatur, & renascatur, & sibi ipsi mirabili quodam modo succedat. sed quod in idem argumenti genus omnia supradicta longe superat (vt ad praesens spectat) illud vnus esse arbitror, quod refert Pomer. lib. 1. part. 7. art. 3. cap. 2. & nos libro 5. meminimus, multisque illustrauimus regiam quandam auem esse nomine *Oromel-lam*, in Arabia tantum commorantem, quae sic filium producit: emittit guttam sanguinis, ex qua, virtute solis eam irradiantis, filius sibi similis concipitur. mirabile sane naturae exemplum ad Mariae virginitatem, & conceptionem Christi illustrandam, cum ex solo purissimo Mariae sanguine Spiritus sancti virtute in illam superueniente Christus Dominus fuerit conceptus.

Verum cum modò contra Ethnicos agamus, non erit abs re fabulosa eorum signa, quibus ipsi non modicam fidem adhibent, in medium adducere, vt eos argumento (vt aiunt) ad hominem conuincamus; sic enim opes Aegyptiacas in usum & vtilitatem sancti tabernaculi conuertemus, & vt dixit Aug. quae pagani, & Ethnici impie usurparunt, ab doct. Christi illis tanquam ab iniustis possessionibus in c. 4. usum nostrum vindicabimus: & vt olim erat lex Deute. 21. vt si quis captiuum vellet ducere in uxorem, caluiti mei faceret, vngues resicaret, vt auerit est Hieron. in ronym. in epist. ad eundem certe modum, quatenus licet Gentilium

AAAAA a f. g. c. n.

Lact. Firm.

Albertus.

Isidorus.

Imola.

Rufinus.

Pomerius.

Exod. 4.

Aug. 1 de

c. 4.

Deut. 21.

Hieron. in

ep. ad Dam.

figmentis vi, resecatis tamen superfluis, ac turpibus eorum: vnde Paulus poetarum Ethnorum Arati astronemi Aet. 17. & Epimenidis Cretensis testimoniis vltus est contra paganos, vt eos non aliis, quàm domesticis eorum telis superaret, instar Iudith, quæ proprio Holofernis ense eum iugulauit. Est ergo receptissimum apud fabulosam antiquitatem, teste Diuo Cyrillo, Vulcanum ex sola lunone sine patre natum, Bacchum ex labij cruore, & Mineruam ex cerebro louis sine matre. Et Ruffinus in expositione Symboli enarrat Gentiles credere Venerem de spuma maris fuisse genitam; Castorem, & Pollucem ex ovo natos: Mirmidones ex formica, tandem Deucalioni, & Pirræ hoc à Dijs consiliū datum fuit ad restaurandum mundum, vt ossa magnæ matris in homines conuerterent, id est, vt efficerent magnam hominum segetem ex lapidibus terræ. ossa enim tamquam sicciora, & solidiora vocabant lapides, terram verò, quia omnes tā viuentes, quàm morientes suo gremio recipit, magnam matrem appellabant. Si ergo adeo hæc portentosa monstra, & cum natura ipsa adeo pugnantia, credibilia putant Ethnici, credibilis sane iudicare debent conceptum Christū ex Virgine matre, eum in hoc plura, quàm in illis prodigijs effectibus naturæ consentanea concurrant, vt eleganter dixit Ruffinus in hæc verba: *Hic femina est, hic natura & ordo seruatur, hic conceptus & partus temporibus suis editur, ibi nunquam femininus sexus, sed vir solus, & partus; qui illa credit, cur ista miretur?* Tamen si adhuc rebelles existant Pagani, virgendi sunt vltorius ex Sibyllarum scriptis, quas ipsi, vt Orbis magistras diuinitus illustratas venerantur. Vnde S. Clemens Alex. lib. 6. Stromat. dixit. *Libros Græcos sumite, agnoscite Sibyllam quomodo vnum Deum significet, & ea quæ futura sunt.* August. enim 18. de Ciuitate cap. 23. ait Sibyllam Erythream multa carmina ea arte condidisse, vt primæ eorum literæ simul iunctæ, &

quæ sequuntur, redderent hæc verba, *Iesus Christus filius Dei Saluator.* hæc ergo Sibylla, vt in libris oraculorum legitur, inter alia dixit.

Cerno Dei matrem, qui se dimisit ab alto. Vltima felices referent cum temporales Hebræa quem Virgo feret de stirpe decora. & Virgil. Egloc. 4. agens de Sibylla Cumæa, quæ & Cumana, adducta est à Cumis Ciuitate, quæ est in Campania, cuius sepulcrum adhuc est in Sicilia ait.

Vltima Cumæi venit iam carminis ætas Magna ab integra seclorum nascitur ordo. Iam redit & virgo, redeunt Saturnia regna. Iam noua progenies calo demittitur alto.

Et Sibylla Phrygia.

Virginis in corpus voluit dimittere calo Ipse Deus prole, cum nūcies Angelus Alma Matri, quæ miseris cōtracta sorde lauaret.

Sibylla Samia, dixit:

Nunc poterunt clarū viuorum tangere regē Humano quæ Virgo sinu inuoluta forebit.

Sibylla Persica.

Ille Deus casta nascetur Virgine Magnus. Sibylla Delphica, quæ fuit tempore Regis Priami, & belli Troiani, dicta quæ fuit Delphica, quia fuit genita in templo Delphici Apollinis, dixit Deum ex Virgine nascendum, & pro omnibus passurum.

Sibylla Libyca, cuius meminit Eutropius:

Solueitur (inquit) nexus in agone, & videbunt Regem viuentem, & tenebit illum in vtero Virgo Domina Gentium. Sibylla etiam Chimeica in Italia nata, de qua Aethnius ait: *In prima facie Virginis puella quædam natiuitatis puerum Virgineum dans lac ad comedendum, ac tandem Claudianus Gentilis, vnde tamen id hauserit nescimus, in hunc modum locutus est.*

Quemque vtero in cluso Marie mox ueni- ne iusso

Virginei intumere sinus, innuptaq; mater Arcano obstupuit compleri viscera partu. Auctorem parturæ suam.

Cæterum si Ethnici his omnibus non annuant, annuere certè debet portentis, signis, & singularissimis reu euentibus, quibus

Ab. 17.

D. Cyril. ea reb. 12.

Ruffinus.

Ruffi in symb. apof.

Clem. Alex. lib. 6. Strom. Augustinus de Ciuitate cap. 23. Sibylla Erythrea.

Virg. de Sibylla Cumæa Egl. 4.

Sibylla Phrygia.

Sibylla Samia.

Sibylla Persica.

Sibylla Libyca.

Sibylla Chimeica.

quibus Deus perpetuam Mariæ virginitatem voluit illustrare: nam vt referunt D. Anton. 1. part. hist. tit. 4. c. 6. & Orof. lib. 6. c. 20 Augustus Cæsar Sibyllam quandam consuluit, an in mundo quispiam illo potentior futurus esset? & eodem die quo Christus natus, vidit Sibylla illa circum aureum Romæ iuxta solem, in quo Virgo pulchra residebat, & in gremio suo infantem gestabat, & tunc respondit Cæsari, iam potentiorum illo esse natum, auditaque fuit vox, hæc est ara cæli, quo nomine insignita extat modò Romæ Ecclesia, quæ antea erat palatium Octavianiani. Cur autem Ara cæli Templum Deiparæ Virginis vocatum sit, colligunt quidam, qui de auctoritate prædictæ historiæ hæsitant, ex Nicephoro libr. 1. ubi ait, quod Augustus Cæsar venit ad oraculum Pythij Apollinis, & Hechatombe sacrificio oblato, quæsiuit, quisnam post eum Romanum administraturus esset imperium? at cum nullum ederet responsum, alterum adiecit sacrificium, denuoque rogauit, quid ita oraculum conuicisset? tunc ad hunc modum respondit.

*Me puer Hebræus, Diuus Deus ipse gubernans,
Cedere se de iubet, tristemque redire sub arcum*

Aris ergo dehinc tacitum abscedit nostris, tali responso accepto Cæsar Romam est reuersus, atq; ibi in Capitolio aram maximam extruxit, cum huiusmodi inscriptione: *Ara primogenitii Dei.* hæc ex Nicephoro; quæ eadem Suidas scribit in Augusto, & Innocentius 3. serm. 2. de Natiuitate refert, quod etiam tradit historia scholastica, Romæ constructum esse Templum pacis fortissimum quidem, & ingentis molis, de quo Romani consulentes O. aculum Apollinis, quamdiu esset duraturum? responsum ait; *quousq; Virgo pareret,* quo audito valde gauisi sunt, credentes semper duraturum, quia impossibile putabant Virginem parituram: itaq; in Valuis illius Templi hanc posuerunt inscriptionem, *Templum pacis æternum,*

ipsa tamen nocte, qua Deipara Maria peperit, templum illud funditus corruit. & Martinus Polonus lib. 4. Chronic. tradit Romæ, auream statuam in Palatio constructisse cum huiusmodi inscriptione: *non cadet, donec Virgo pareat:* cecidit autem, cum primum Maria Christum enixa est, Naucerus etiam, & Volateranus, immò D. Thom. 2. 2. q. 2. art. 7. ad tertium aiunt, vetustissimum huius rei monumentum repertum esse Irene matre, & Constantino imperantibus in Laminis quibusdam aureis intra terram absconditis, quæ hanc expressam inscriptionem habebant: *Christus natus ex Virgine, & ego credo in eum: O sol sub Irene, & Constantini Imper. temporibus iterum me videbis.* Nec dissimilis apud Zonaram extat testimonium in historia Imperij Irene, & Constantini; ibi enim scribit, Hebræum quendam cum vineæ colendæ causa in terram foderet, vetustissimum inuenisse librum triplici lingua scriptum, in quo hæc verba continebantur: *Christus Iesus nascitur ex Virgine, & pro salute hominum patietur.* Qui liber inuentus fuit sub Honorio Pontifice, & Frederico 2. cum Ferdinandus Castellæ Rex Hispaniæ imperaret. Item S. Dorotheus Martyr in Synopsi, & Epiphani in vita Ieremiæ referunt, quod cum hic Propheta aliquando apud Aegyptios exulasset, ei prædixit: *Omnia suorum Idolorum simulacra demolenda fore, cum primum Virgo pareret, & infantem suum in præsepe locaret, cui vaticinio tantam Aegyptij fidem adhibuerunt, vt deinceps imaginem Virginis, cum infante posito in præsepio summa veneratione colerent, in eiusque honorem aram struxerint cum titulo hoc, Virgini parituræ, quod & tradit Innocentius serm. 2. de Natiuit. Domini, cum primum tamen Christus natus ex Maria, omnia illa idolorum simulacra quæsa sunt, postea tamen restaurata corruerunt iterum Christo Domino Aegyptum intrante in manibus suæ Genitricis, vt olim prædixerat Isaiæ 19. *Ecce Dominus ascendet super nubem leuem, & ingredietur Aegyptum, & com-**

Abbas 3 nebun-

D. Antonius.
origen.

Niceph. lib.
1. c. 17.

Innocent. 3.

Martin. Pa-
lonus.

Naucerus
Volateran.
D. Thom.

Zonaras.

Honorius.
Federicus 2.
Dorotheus.
Epiphanius.

Innocent.

uebantur simulacra Aegypti à facie eius, & cor Aegypti tabesceat in medio eius. Tertullianus deinde libro contra Marcionem, & Egesippus libro de supplemento Euang. verit. explicans verbum illud: responsum accepit Simeon, narrat, quod iste qui Rabbi erat apud Hebræos, dum in cathedra interpretaretur locum Isaïe cap. 9. Ecce Halma concipiet, deleuit litteram aspirationis, h, ut sensus esset: inuencula concipiet nō Virgo, diuinitus tamen ablata litera mox restituta est, ipse verò iterum eam deleuit; sed iterum miraculosè scriptam inuenit, ter quidem id fecit, & scripta Halma cum aspiratione, h, reddebat: quā singularem rei nouitatem considerans Simeon ad orationem recurrit, ibique responsum accepit à Spiritu sancto de partu Virginis, & non se visurum mortem, donec videret Christum Dominum. & in vita S. Aegidij teste Surio mense Aprili legitur, quod cum quidam Magister Theologus vacillaret in virginitate Marię, accessit ad sanctum Aegidium Minoritam, vt ab eo solidaretur circa integritatem Virginis, cui ille occurrens percussit baculo terram dicens: *Virgo ante partum*, & statim candidissimum lilium subito excreuit; iterum percussit aliam terrę partem dicens: *Virgo in partu*; & mox simile lilium prodit; tandem tertio terram percutiens, *Virgo post partum*, exclamans, aliud non minus candidum lilium repentè exortum fuit, quo mirabili euentu incredulus ille firmissimè amplexus est virginitatem Marię. Rectè ergo Christus Dominus Ethnicis dicere potest, quod olim Hebræis: Ioan. 5. *Opera, quę ego facio, testimonium perhibent de me: & illud: Si mihi non vultis credere, operibus credite.* Quid plura? certè contra Ethnicos non tantum humana testimonia, sed celestia signa virginitatem Marię indicare comperio. Albumazar celeberrimus Astrologus in suo maiori introductorio tractatu 6. inquit: *Ascendit in prima facie illius signi Virgo pulchra, & honesta habens in manu sua duas spicas, & nutrit puerum, & vocat ipsum quadam gens Iesum, & ascen-*

dit cum ea stella virginis. Hęc ille, quę verba adducēs Albertus, suo seculo magnus, in libro cui speculi titulum imposuit, vt refert Sixtus Senensis libr. 6. annotat. 10. Nos autem scimus, quod sub hoc ascendente eiusdem Virginis natus fuit Dominus noster Iesus Christus, cum hoc, quod equatio motus octauę Sphęre in tempore eiusdem fuit octo graduum, & triginta minorum, secundum calculationem certissimam, & quod ipsa erat tunc minuenda de locis planetarum inuenit per canones; non quia sabiaceat stellarum motui, aut earum iudicio naturam desideratissimam, qui creauerat ipsas stellas, sed quia cum extenderet cælum, sicut pellem, formans librum vniuersitatis, noluit literis eiusdem deesse ex his, quę secundum pronidentiam suam in libro æternitatis scripta sunt, etiam illud elegantissimum à natura, quod de Virgine nasceretur, vt profecto per hoc innueatur homo carnalis, & verus, qui non naturaliter nascebatur, nō quod celi figura causa esset, quare nasceretur, sed patris significatio; immò verius ipse erat causa, quare modus admirandę suę natiuitatis significaretur per cælum.

Ad extremum interrogo Ethnicos, an his quę hucusque commemorauimus, præsent fidem Homerus, qui bellantes inter se Deos finxit, cum alij Troiam capivellent, alij repugnaret? maiorne fides adhibenda est Diodoro Siculo, qui Deorum procreationem, & interitum, ac multipliciter describit, & persuadet? Mendaces utique sunt, & mendacium locuti, quod & vos creditis, veritatem autem, quam Deus per amicos suos Prophetas, & os Domini in certis pronunciauit, spernitis. Quid enim magis naturę repugnans, quã Deos plures dari omnipotentes, eosque libidini vacare, patricidas celebrari, exules interiri posse, atque interemptos arbitrari? Hęc (vt ex vestris dixit Cicero libr. 2. de natura Deor.) & dicuntur, & creduntur stultissime: at quod nos credimus de Virginis conceptu, & partu singulari, ab ipsa Sapientia propositum est, & sapienter euulgatum, & creditum. Quandoquidem, vt arbores germinant ab ipsi fractione

Tertullian.
Egesippus.
Rabbi Simeon.

Isaïe 19.

Surio.

Sur. in vita
S. Aegid.

Ioan. 5.
Ioan. 10.

Albumazar.

Albert. Mag.
Sixtus Sen.

Cicero.

HOMILIA IV.

Virginitatem Deiparae cum fecunditate coniunctam, ex locis sacrae Scripturae, & ex similitudine Apis aperitur.



MULTA quidem commitabantur integritatem Deiparae virginitatem, quae velut quibusdam pyropis miri in modum illa exornabant, profunda humilitas, taciturnitas, clausura, modestia, verecundia, & aliae similes virtutes, quae propriae sunt virginum monilia: illud tamen, utpote singularissimum, prodigiosum, & nusquam auditum, celeberrimam, & splendidissimam illam reddit, quod fecunditatem comitem habuerit, vnde vix secerni potest in Deipara Maria virginitas, & fecunditas, aded virginitas fecunda, & fecunditas virginea esse perhibetur: quod significare volens Maria, dixit per Ecclesiasticum: *Flores mei fructus honoris, & honestatis.* Certè in arboribus diversi sunt flores à fructibus, hi enim nascuntur ab illis, & istis exortis decidunt illi, cum igitur flores non sint fructus, sed quidpiam ab illis distinctum, non potest reuera mysterio vacare, quod B. Virgo flores suos dicat esse fructus: *Flores mei fructus honoris, & honestatis.* Ego sanè arbitror, illud ibi latere, quod voluit significare, virginitatem suam esse fecundam, non sterilem instar ceterarum Virginum, & ideo flores suos virginitatem eius designantes, dixit esse fructus, quos constat esse fecunditatis non obscurum argumentum: aderat ergo simul in Maria flos virgineae pudicitiae, & fructus maturae fecunditatis. Existimo autem cōsulco addidisse Deiparam, *honoris, & honestatis*, ut significaret fructum bene-

atione, servata duritie, & integritate marmor aquam desudat; ignem silex transmittit in fractus; extra producit speculum fulgentem splendorem, cum desuper sol illud irradiat, immò & sol nubem oppositam splendentem reddit, non dissoluta, sed illustrata potius nube; ita fieri posse crede, ô Philosophice, Verbū assumpta carne in vtero Virginali, de Virginitate vtero, illa claustrum prodidisse: *Humano vsu* (ait D. Leo serm. 2. de Natiuit. Domini) *quod credimus, carere, sed diuina potestate subnixum est, quod Virgo conceperit, quod Virgo pepererit, & Virgo permanjerit. Non hic cogitur parentis conditio, sed nascens arbitrium, qui sic homo natus est, quia volebat, & poterat.*

Summi est potestas omnis, & gloria Dei. dixit AEschylus apud Iustinum Mart. lib. de Monarchia, & apud Athenagoram oratione ad geates Sophocles cecinit:

Vnam profecto nomen, vnus est Deus. Qui condidit caelum, & solum terra patens.

ergo qui omnia fecit, cuique cuncta patent, potuit carnem in Virgine assumere, & ex ea Virginitate seruata concipi, & nasci: *Modus autem quo haec gesta sunt* (ait Macharius ad Philosophos in Concilio Niceno lib. 2.) *omnis creaturae rationalis cogitationem transcendit. Miraculum namque Dei est fugiens rationem.* Tandem Theodotus Ancyrae Episcopus oratione de Natiuit. Saluatoris in Concilio Ephesi l. tom. 6. append. s. c. 2. ait: *Quare Gentiles, qui fabulosa contra rationem, & omni ex parte impossibilia admittunt, excusationem non habebunt de peccato suo, quod non crediderint, quae tantum supra rationem sunt, possibilia tamen omnipotenti, qui dixit, & facta sunt, cui sit honor, & gloria in saecula saeculorum. Amen.*

[Leo]

[Aeschyl. apud S. Iust. Mart. Sophocles.]

[Macharius.]

[Theodot. Ancyren. Episc.]

[Eccle. 24.]

[Ibid.]